

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

منية المرید

احکام و آداب مفتی ۱

جلسه ۱۳۱

بندانی نیشابوری

احکام و آداب مفتی:

مجتهد شدن:

فتوا دادن و رسیدن به درجه اجتهاد، واجب کفایی است، یعنی اگر کسی نباشد که بتواند احکام شرعی را پاسخ دهد، بر انسان واجب است به مرتبه ی اجتهاد برسد تا بتواند پاسخگو باشد و اگر کسی اقدام به این امر نکرد، همه کسانی که کوتاهی کرده اند، شریک در گناه هستند و اگر عده ای اقدام کردند، تا زمانی که به مرتبه اجتهاد نرسیده اند، و جوب از بقیه ساقط نمی شود، زیرا ممکن است افرادی که در این مسیر قدم گذاشته اند، به دلایل مختلفی، به انتهای آن نرسند.

آداب افتاء

شایسته است که مفتی، در زمان هایی که حال مناسب ندارد، (مثلا زمانی که بداخلاق است، مشغولیت ذهنی دارد، ناراحت است، گرسنه یا تشنه است، زیادی خوشحال است، خواب آلود است، مریض است، زیادی دچار گرما یا سرما شده است و...) فتوا ندهد مگر در حالت اضطراری که فتوایش صحیح ولی مکروه است.

رجوع از فتوا

اگر مجتهد فتوایی داد و بعدا از فتوایش برگشت و نظرش عوض شد و مقلد او از این امر آگاهی یافته است، مقلد باید به فتوای دومی عمل کند؛ اگر مقلد قبلا به فتوای اولی عمل نکرده، در این صورت جایز نیست به آن عمل کند و باید مستقیما به دومی عمل کند اما اگر قبل از اینکه ه از تغییر فتوا آگاه شود، به فتوای اولی عمل کرده است، اشکال ندارد و اگر مقلد، اطلاع از تغییر فتوا ندارد، گویا در حق او فتوایی صادر نشده است و بر مجتهد لازم است تا تغییر فتوایش را اعلام کند تا مقلدین او به فتوای جدید عمل کنند.